

Paraschat Schelach-Lecha, Bemidbar (4BM) 15:1 - 41

-1- 15:1 Und der EWIGE sprach zu Mosche: 2 Rede zu den Israeliten und sprich zu ihnen: Wenn ihr in das Land eurer Wohnstätten kommt, das ich euch gebe, 3 und ihr dem EWIGEN ein Feueropfer darbringt, ein Brandopfer oder ein Schlachtopfer, um ein besonderes Gelübde zu erfüllen oder als freiwillige Gabe oder an euren Festen, um dem EWIGEN einen beschwichtigenden Geruch darzubringen von den Rindern oder von den Schafen, 4 dann soll, wer dem EWIGEN seine Opfertgabe bringt, ein Zehntel Feinmehl, angerührt mit einem Viertel Hin Öl, als Speiseopfer darbringen. 5 Und bei einem Lamm sollst du beim Brandopfer oder beim Schlachtopfer ein Viertel Hin Wein als Trankopfer darbringen. 6 Bei einem Widder aber sollst du zwei Zehntel Feinmehl, angerührt mit einem Drittel Hin Öl, als Speiseopfer darbringen. 7 Und ein Drittel Hin Wein sollst du als Trankopfer darbringen, als beschwichtigenden Geruch für den EWIGEN.

-2- 8 Und wenn du ein junges Rind als Brandopfer oder Schlachtopfer darbringst, um ein besonderes Gelübde zu erfüllen oder als Heilsopfer für den EWIGEN, 9 so soll man zu dem jungen Rind drei Zehntel Feinmehl, angerührt mit einem halben Hin Öl, als Speiseopfer darbringen. 10 Und ein halbes Hin Wein sollst du als Trankopfer darbringen, ein Feueropfer von beschwichtigendem Geruch für den EWIGEN. 11 So soll bei jedem Rind, bei jedem Widder und bei jedem Tier von den Lämmern oder Ziegen verfahren werden. 12 So sollt ihr es bei jedem Tier tun, nach der Zahl der Tiere, die ihr darbringt.

-3- 13 Jeder Einheimische soll das so tun, wenn er dem EWIGEN ein Feueropfer von beschwichtigendem Geruch darbringt. 14 Und wenn ein Fremder bei euch weilt oder in euren künftigen Generationen jemand unter euch ist und dem EWIGEN ein Feueropfer von beschwichtigendem Geruch darbringen will, so soll er es ebenso tun, wie ihr es tut. 15 In der Versammlung soll ein und dieselbe Ordnung gelten für euch und für den Fremden, der bei euch weilt. Eine ewige Ordnung ist es für euch von Generation zu Generation: Vor dem EWIGEN ist der Fremde euch gleich. 16 Ein und dieselbe Weisung und ein und dasselbe Recht gilt für euch und für den Fremden, der bei euch weilt.

-4- 17 Und der EWIGE sprach zu Mosche: 18 Rede zu den Israeliten und sprich zu ihnen: Wenn ihr in das Land kommt, in das ich euch bringe, 19 und vom Brot des Landes esst, sollt ihr eine Abgabe für den EWIGEN entrichten. 20 Die Erstlingsgabe von eurem Schrotmehl, einen Kuchen, sollt ihr als Abgabe entrichten. Wie die Abgabe von der Tenne, so sollt ihr ihn entrichten. 21 Von den Erstlingen eures Schrotmehls sollt ihr dem EWIGEN eine Abgabe darbringen, von Generation zu Generation.

1- פרק טו 1 וידבר יי אל-משה לאמר: 2 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל-ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: 3 ועשיתם אשה ליי עליה או-זבח לפלא-נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליי מן-הבקר או מן-הצאן: 4 והקריב המקריב קרבנו ליי מנחה סלת עשיון כלול ברבעית ההין שמן: 5 ויין לנסך רביעית ההין תעשה על-העלה או לזבח לפכש האחד: 6 או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלילה בשמן שלשית ההין: 7 ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח-ניחח ליי:

2- 8 וכי-תעשה בן-בקר עליה או-זבח לפלא-נדר או-שלמים ליי: 9 והקריב על-בן-הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין: 10 ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח-ניחח ליי: 11 ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או-לשה בכבשים או בעזים: 12 כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם:

3- 13 כל-האזרח יעשה-ככה את-אלה להקריב אשה ריח-ניחח ליי: 14 וכי-יגור אתכם גר או אשר-בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח-ניחח ליי כאשר תעשו כן יעשה: 15 הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יי: 16 תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: פ

4- 17 וידבר יי אל-משה לאמר: 18 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל-הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: 19 והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליי: 20 ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: 21 מראשית ערסתיכם תתנו ליי תרומה לדרתיכם: ס

Paraschat Schelach-Lecha, Bemidbar (4BM) 15:1 - 41

-5- 22 Und wenn ihr aus Versehen eines dieser Gebote nicht befolgt, die der EWIGE dem Mosche gegeben hat, 23 irgendetwas, was euch der EWIGE durch Mosche geboten hat, seit der EWIGE es geboten hat und weiterhin für Generation um Generation, 24 falls es von der Gemeinde unbemerkt, aus Versehen geschehen ist, soll die ganze Gemeinde einen Jungstier als Brandopfer darbringen, als beschwichtigenden Geruch für den EWIGEN, und dazu das vorgeschriebene Speiseopfer und Trankopfer und einen Ziegenbock als Sündopfer. 25 Und der Priester soll für die ganze Gemeinde der Israeliten Sühne erwirken, so wird ihnen vergeben werden. Denn es war ein Versehen, und sie haben ihre Opfergabe, ein Feueropfer für den EWIGEN, und ihr Sündopfer vor den EWIGEN gebracht für ihr Vergehen. 26 So wird der ganzen Gemeinde der Israeliten und dem Fremden, der in ihrer Mitte weilt, vergeben werden, denn das ganze Volk hatte Teil an dem Versehen.

-6- 27 Sündigt aber ein Einzelner aus Versehen, dann soll er eine einjährige Ziege als Sündopfer darbringen. 28 Und der Priester soll für den, der sich aus Versehen vor dem EWIGEN versündigt hat, die Sühnehandlung vollziehen, um ihm Sühne zu erwirken, so wird ihm vergeben werden. 29 Für den Einheimischen bei den Israeliten und für den Fremden, der in ihrer Mitte weilt, soll bei euch ein und dieselbe Weisung gelten, wenn er etwas aus Versehen tut. 30 Wer aber von den Einheimischen oder von den Fremden etwas mit Absicht tut, der lästert den EWIGEN, und er soll aus seinem Volk getilgt werden. 31 Denn er hat das Wort des EWIGEN verachtet und sein Gebot gebrochen. Er soll getilgt werden, seine Schuld bleibt auf ihm.

-7- 32 Und die Israeliten waren in der Wüste und ertappten einen Mann, der am Schabbattag Holz sammelte. 33 Und die ihn beim Holz sammeln ertappt hatten, brachten ihn zu Mosche und Aharon und zu der ganzen Gemeinde. 34 Und sie legten ihn in Gewahrsam, denn es war noch nicht bestimmt, was mit ihm geschehen sollte. 35 Der EWIGE aber sprach zu Mosche: Der Mann muss getötet werden! Die ganze Gemeinde soll ihn ausserhalb des Lagers steinigen. 36 Da führte ihn die ganze Gemeinde vor das Lager hinaus, und sie steinigten ihn, so dass er starb, wie der EWIGE es Mosche geboten hatte.

-Maftir- 37 Und der EWIGE sprach zu Mosche: 38 Rede zu den Israeliten und sage zu ihnen, sie sollen sich an den Zipfeln ihrer Kleider eine Quaste machen, von Generation zu Generation, und sie sollen an der Zipfelquaste eine Schnur von blauem Purpur anbringen. 39 Und wenn ihr die Quaste seht, sollt ihr an alle Gebote des EWIGEN denken und sie einhalten und nicht eurem Herzen und euren Augen folgen und hinter ihnen herhuren, 40 damit ihr an alle meine Gebote denkt und sie einhaltet und eurem Gott heilig seid. 41 Ich bin der EWIGE, euer Gott, der euch herausgeführt hat aus dem Land Ägypten, um euer Gott zu sein. Ich bin der EWIGE, euer Gott.

5- 22 וְכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל־הַמִּצְוֹת
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יי אֶל־מֹשֶׁה: 23 אֶת כָּל־אֲשֶׁר
צִוָּה יי אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יי
וְהָלָאָה לְדֹרֹתֵיכֶם: 24 וְהָיָה אִם מֵעֵינֵי הָעֵדָה
נַעֲשֶׂתָה לְשִׁגְגָה וְעָשׂוּ כָל־הָעֵדָה פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד
לְעֹלָה לְרִיחַ נִיחַח לַיי וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט
וְשַׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּת: 25 וְכִפֹּר הַכֹּהֵן
עַל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי־שִׁגְגָה הָיָה
וְהֵם הֵבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם אִשָּׁה לַיי וְחַטָּאתָם לִפְנֵי יי
עַל־שִׁגְגָתָם: 26 וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגֵּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל־הָעָם בְּשִׁגְגָה: ס

6- 27 וְאִם־נִפְשׂ אֶחָת תַּחֲטָא בְשִׁגְגָה וְהִקְרִיבָה
עֹז בַת־שָׁנָה לְחַטָּאת: 28 וְכִפֹּר הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ
הַשֹּׁגְגָת בַּחֲטָאָה בְשִׁגְגָה לִפְנֵי יי לְכַפֹּר עָלָיו וְנִסְלַח
לוֹ: 29 הָאֲזָרַח בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם
תוֹרָה אֶחָת יִהְיֶה לָכֶם לַעֲשׂוֹה בְשִׁגְגָה: 30 וְהִנֵּפֶשׁ
אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה | בְּיַד רָמָה מִן־הָאֲזָרַח וּמִן־הַגֵּר אֶת־יי
הוּא מַגְדֵּף וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמָּה: 31 כִּי
דִּבְרֵי־יְי בָזָה וְאֶת־מִצְוֹתוֹ הִפָּךְ הַכֹּרֶת | תִּכְרַת הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא עוֹנֶה בָּהּ: פ

7- 32 וַיְהִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ
מִקְשָׁשׁ עֵצִים בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: 33 וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ
הַמִּצְאִים אֹתוֹ מִקְשָׁשׁ עֵצִים אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל כָּל־הָעֵדָה: 34 וַיִּנְיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר כִּי לֹא פִדֹשׁ
מֶה־יַּעֲשֶׂה לוֹ: ס 35 וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה מוֹת
יוֹמָת הָאִישׁ רְגוּם אֹתוֹ בְּאֲבָנִים כָּל־הָעֵדָה מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה: 36 וַיֵּצִיאוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי
אֶת־מֹשֶׁה: פ

-Maftir- 37 וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 38 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצֵת
עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצֵת הַכַּנְּפֵי
פֶּתִיל תְּכֵלֶת: 39 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יי וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ
אֲחֵרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם: 40 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: 41 אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים
אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: פ פ פ